

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי-אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

כינוס השלוחים

ביום שלישי הקרוב ייפתח אי"ה במלון ניר-עציון שבמורדות הכרמל הכינוס הארצי השנתי של כ-600 שלוחי הרבי, המפעילים את 311 בתי-חב"ד הפזורים ברחבי הארץ. הכינוס יימשך שלושה ימים, ובמהלכו יעסקו השלוחים בנושאים מגוונים בחיי השליחות ובאתגרים העומדים לפני העם בישראל בשעה זו.

הילולת בעל התניא

ביום שישי הבא, כ"ד בטבת, יחול יום ההילולא של רבי שניאור-זלמן מלאדי, בעל התניא והשולחן ערוך, שנסתלק בשנת תקע"ג (1812). במרכזי חב"ד בארץ יהיו התוועדות חסידיות לרגל היום הגדול, ובהן ילמדו המשתתפים מתורתו של בעל ההילולא, ייתנו צדקה למפעלים ההולכים בדרכיו ויתחממו לאור תורתו ועבודתו. רבים יצאו להשתטח על ציונו בהאדיטש שבאוקראינה.

כינוס הצאצאים

במוצאי השבת הזאת, פרשת שמות, תתקיים ההתוועדות וסעודת מלווה-מלכה השנתית של משפחת צאצאי רבנו הזקן. ההתוועדות תהיה באולמי גוטניק (רח' בית הדפוס 12) בירושלים, בשעה 7:45 בערב, והיא תשולב בניגוני הדבקות של בעל התניא. בין המשתתפים יוגרל כרטיס טיסה להאדיטש, לקראת יום ההילולא.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
4:13	4:44	5:16	4:29
5:17	5:49	6:12	5:28

311 בתי-חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 6084000
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

הסערה וכישלון החזאים

מדוע תוקפים את חזאי מזג-האוויר ואיש אינו מבקר את החזאים המפזרים תחזיות מופרכות בתחום המדיני, הכלכלי והחברתי?

'איגלו' בירושלים המושלגת (צילום: מנדי הכטמן)

המחאה החברתית. פרשנים פוליטיים עמדו פעורי פה לנוכח תוצאות הבחירות האחרונות, וגם אז איש מהם לא חזה את 'ברית האחים', הנסדקת עכשיו לנגד עינינו.

אולי הגיעה העת להתעטף במעט ענווה וצניעות בכל הקשור לתחזיות עתידיות. אם חזאי מזג-האוויר, המצויידיים במפות לווייניות, בנתונים מטאורולוגיים מדויקים ובמודלים משוכללים, מתקשים לתת תחזית מדויקת אפילו לטווח של ימים אחדים - קל וחומר שאין שום אפשרות לספק תחזיות מבוססות על תהליכים עולמיים.

תחזיות בעיניים עצומות

יש גם תופעה הפוכה - הפרחת תחזיות מופרכות בעליל, מתוך תפיסה פוליטית המסרבת להביט נכוחה במציאות. לא היה צריך להיות מומחה גדול כדי לדעת שהסכמי אוסלו גל טרור רצחני, אבל אותם 'מומחים' עצמו עיניים ודבקו באמונותיהם.

גם עכשיו ברור לגמרי שמתווה הגיוס שאותו מנסים להחיל על תלמידי ישיבות יביא תוצאה הפוכה - הוא יקטע את מגמת העלייה בשיעור האברכים המתגייסים בסיום לימודיהם וייצור עימות חריף ביותר עם כל הציבור החרדי. אבל מובילי המהלך הזה מתעקשים לדבר על תחזיות גיוס מופרכות בעליל, שכן מי יזכור בעוד כמה שנים מה אמרו.

אלא שיש תחזיות שאינן מבחינות בסערה, ויש תחזיות המחוללות את הסערה.

ערת השלגים חלפה, ועכשיו הגיע תורו של העיסוק החביב עלינו ביותר - חיפוש אשמים. הביקורת מוטחת בממשלה, ברשויות המקומיות, בחברת החשמל וגם בחזאי מזג-האוויר: איך לא צפו את עוצמת הסערה העזה.

קשים חייהם של חזאי מזג-האוויר. התחזיות שלהם עומדות למבחן בטווח זמן קצר ומדי, וכל כישלון בניבוי האירועים המטאורולוגיים חושף אותם מיד לביקורת ציבורית. אלא שיועד עתידות יש רק אחד, ותחזיות הן הערכות בלבד, גם אם הן מבוססות על המודלים הטובים והמקצועיים ביותר.

מי זוכר

לעומת חזאי מזג-האוויר יש בתוכנו 'חזאים' רבים, המתהדרים בתארים ביטחוניים, מדיניים, אקדמיים או עיתונאיים, ומנסים לצפות את האירועים העתידיים. חייהם קלים בהרבה, מפני שאיש אינו מעמת את התחזיות שלהם עם המציאות. הזמן החולף בין התחזיות ובין ההתפתחויות האמיתיות משכיח את הדברים שנאמרו בשעתו בביטחון רב כליכך, ושהתנפצו לרסיסים אל סלעי המציאות.

'ה'חזאים' האלה ניבאו כי הסכמי אוסלו יביאו שלום ושלווה. הם הבטיחו כי הנסיגה מלבנון תביא ביטחון לצפון. הם ידעו לקבוע כי לא ישוגרו טילים מעזה. הם לחצו למסור את רמת הגולן לרודן הסורי, ולא היה להם ספק שזה המפתח ליחסי שלום מופלאים עם הסורים.

איש מהם לא צפה את נפילת הגוש הקומוניסטי. המומחים הגדולים האלה לא ידעו להעריך את עוצמת האיום האסלאמי, שיביא למתקפת הטרור בארה"ב ולאירועים שהתחוללו בעקבותיה. הם לא חזו את התהפוכות במדינות ערב, וגם כאשר החלו ההפיכות כינו אותן 'אביב ערבי', ורק הזמן שחלף הוכיח כי לפנינו חורף אסלאמי ולא אביב מלבלב.

מומחי הכלכלה לא צפו את העלייה התלולה במחירי הדיור. סוציולוגים לא ידעו לנבא את

לקרוא ליהודי בשמו

כבר יודע את מעלתו של השם, את היותו צינור החיות של האדם ואת כוחו המיוחד של השם לעורר אדם מעלפונו. נמצא שמלכתחילה שם עניינו 'העלם', ועלידי גילוי תורת החסידות נתגלה גם ה'גילוי' שטמון בשם.

להעיר את הנשמה

שני ההיבטים האלה קיימים גם בגלות. מצב של גלות הוא בבחינת 'העלם' - המהות האמיתית מתעלמת ומסתתרת, בבחינת "אותותינו לא ראינו... ולא איתנו יודע עד מה". בעקבות ההעלם הרוחני מתפתחת גם הגלות הגשמית, עם קושי השעבוד. אולם כאשר מגלים את המהות הפנימית ומעוררים את עצם הנפש - מתהפכת הגלות לגאולה.

גם כאשר בניישראל שרויים בעומק השעבוד, אין הגלות שולטת בהם באמת, וכאשר 'קוראים בשם' מעוררים את העצם, ותיכף ומיד באה הגאולה. נמצא ש'שמות' הוא הביטוי האמיתי למהותה של הפרשה, המספרת על הגלות שמתוכה באה הגאולה.

(התוועדות תשמ"ו, כרך ב, עמ' 349)

תכונותיו של האדם.

עם זה, תורת החסידות מסבירה את מעלתו המיוחדת של השם, המשמש צינור החיות של האדם. הוכחה לכוחו המיוחד של השם היא שבאמצעות הקריאה בשם אפשר לעורר אדם מעלפונו, מפני שהקריאה בשמו מעוררת את עצם הנפש ומזרימה חיות מחודשת ממנה. במובן זה השם עניינו 'גילוי' דווקא, שכן באמצעותו שופעת ומתגלה חיות הנפש.

הפנימיות נחשפת

שני ההיבטים האלה שבשם שונים זה מזה בתכלית: ההיבט הראשון גלוי לעין כול. גם ילד קטן יודע שהשם מעלים ומסתיר את תכונותיו הייחודיות של האדם. גם הוא רואה שבניי אדם נבדלים זה מזה נקראים באותו שם. לעומת זה, מהותו הפנימית של השם היא עניין ליחידי סגולה, כפי שהגמרא מציינת שהיו מי שידעו לדייק בשמות ולהכיר באמצעותם את תכונות הנפש.

תורת החסידות חשפה וגילתה את ההיבט הזה, עד שכיום גם מי שרק מתחיל ללמוד חסידות

פרשת שמות עוסקת רובה ככולה בעול השעבוד של בני ישראל במצרים, המתעצם והולך מ'ויַעבדו מצרים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרָךְ' עד הגזרה האכזרית "כָּל הַבֶּן הַיְלֹוֹד הַיְאֻרָה תִּשְׁלִיכֶנָּה". בסוף הפרשה מסופר על התגברות השעבוד, עד שמושה רבנו זועק אל הקב"ה: "לָמָּה הִרְעַתָּה לְעַם הַזֶּה!... מֵאֵז בָּאתִי אֶל פְּרִעָה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ, הִרַע לְעַם הַזֶּה!".

על-פי זה נשאלת השאלה מדוע שמה של הפרשה אינו מבטא לכאורה את תוכנה. יתרה מזו, המדרש אומר ש'שמות בני ישראל' רומז על הגאולה: "על שם גאולתן של ישראל נזכרו כאן", ושהגאולה באה בזכות שלא שינו את שמם. איך ייתכן ששמה של פרשה העוסקת כולה בגלות יבטא את עניין הגאולה דווקא?

השם מגלה או מסתיר?

שם נושא בתוכו דבר והיפוכו: במבט ראשון השם מעלים את התכונות הייחודיות של בני האדם. השם אינו חושף את אישיותו של האדם הפרטי. ייתכן שבניי אדם בעלי שם זהה יהיו שונים איש מרעהו מן הקצה אל הקצה. במובן זה השם יוצר מצב של 'העלם': הוא מסתיר את

אמרת השבוע

רפואה ותשובה

יהודי שחלה במחלה קשה והרופאים נואשו מחייו בא לפני רבי מאיר מפרמישלן וביקש שיעורר רחמים עליו. אמר רבי מאיר:

דוד המלך אומר בתהילים: "רפאה נפשי כי חטאתי לך". ולכאורה, איזה נימוק זה - וכי מפני שחטא צריך הקב"ה לרפאותו? אלא הדבר דומה לאדם שחייב כספים רבים והוא מבקש מהקב"ה שיאריך את ימיו, כדי שיוכל לשלם את חובותיו. כך דוד המלך מבקש שהקב"ה ירפא אותו כדי שיוכל לתקן את מעשיו.

ואמר הצדיק לאותו יהודי: "קבל עליך לתקן את מעשיך והקב"ה ישלח לך רפואה שלמה".

פתגם חסידי

"אינני חושש שמא ישאלוני בעולם האמת למה לא הייתי משה רבנו; על כך אדע מה להשיב. אבל מה אשיב כשישאלוני למה לא הייתי זוסיא!" (רבי זוסיא מאניפולי)

משה רבנו | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

שכר גומלי חסדים

"ותקרא שמו משה... כי מן המים משיתיהו" (שמות ב,י). מכאן אתה למד שכרם של גומלי חסדים. אף-על-פי שהרבה שמות היו לו למשה לא נקבע לו שם בכל התורה אלא כמו שקראתו בתיה בת פרעה, ואף הקב"ה לא קראו בשם אחר.

(שמות רבה)

יסוד התורה

עשרה שמות היו למשה, ובכל זאת התורה נקראת על השם שקראה לו בת פרעה המצרית - "תורת משה", לפי ששם זה מרמז על מידת החמלה והרחמנות - "כי מן המים משיתיהו", וזה יסוד התורה ועיקרה.

(רבי מרדכי בנט)

שלא כדרך העולם

"ויגדל משה ויצא אל אחיו" (שמות ב,יא). מפרש רש"י: "ויגדל משה" - שהיה גדל שלא כדרך העולם. אין זה מדרך העולם שיהודי מקורב למלכות, בן-בית בחצר המלך, יעסוק פתאום בצרכים כגון אלה ויתעניין בצרות אחיו.

(ילקוט הדרוש)

מסירות לאחיו

"ויגדל משה ויצא אל אחיו" (שמות ב,יא). משה גדל בבית המלך, ושם לא היה חסר לו דבר, והיה יכול לשבת בשקט ובשלווה. אך מיד כשגדל

והיה מסוגל לעשות ולפעול, יצא אל אחיו וחירף את נפשו כדי לעזור לאחד מהם, ובעקבות זאת נאלץ לברוח ולצאת לגלות.

(הרבי מליובאוויטש)

עמו אנכי בצרה

"ויקח משה את אשתו ואת בניו... וישב ארצה מצרים" (שמות ד,כב). אילו היה משה משאיר את בני ביתו במדיין, לא היו בני ישראל בוטחים בו. לכן הביא את אשתו ואת בניו למצרים, שיהיו סובלים עם הכלל.

(רמב"ן)

למצוא את האש

"ויקרא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה" (שמות ג,ב). מן השמים הראו למשה רבנו כי מנהיג ישראל חייב למצוא את 'לבת האש' בתוך ה'סנה' ולגלותה.

(אדמו"ר הזקן)

גאון יעקב

"ויקח משה את מטה האלוקים בידו" (שמות ד,כ). משה חלק לפרעה את הכבוד הראוי למלך, ועם זה לקח איתו את "מטה האלוקים" - הוא דיבר מתוך גאון יעקב ותוקף אלוקי. הוא לא חש שום רגש נחיתות כלפי הגוי, ובוודאי לא ניסה להסתיר את יהדותו.

(לקוטי שיחות)

שלוש מתנות

מתנה בלתי־שגרתית העניק הצדיק רבי שמואל־שמלקה מניקלשבורג לתלמידו האהוב, בטרם נסע להקים את ביתו ולצאת לדרכו הגדולה בחיים. זו לא הייתה מתנת פרידה בלבד, אלא כמין הוראת דרך על שליחותו המיוחדת.

שבע שנים למד רבי משה־לייב מססוב אצל רבי שמלקה מניקלשבורג. בבוא זמנו לשאת אישה הורה לו רבו לחזור לעירו. קשתה עליו הפרידה, ורבו צייד אותו במתנות, כמין מזכרת ממנו. כך לפחות הבין זאת התלמיד באותה שעה.

ואלה המתנות שמסר לו: כיכר לחם אחת, דינר זהב אחד, וחלוק לבן, ממשי טהור, שאותו נהג רבי שמלקה ללבוש בביתו, בשעה שהיה מקבל אורחים.

רבי משה־לייב התייחס למתנות האלה בכל הדרת הכבוד וחיבת הקודש. הלחם דמה בעיניו ללחם הפנים שהיה בבית־המקדש, דינר הזהב – ל'מטבע של אש', שהראה הקב"ה למשה, והחלוק היה סימן בעבורו להשראת השכינה, כי הוא הכנסת אורחים גדולה מהקבלת פני השכינה.

לרגע לא חשב לטעום מכיכר הלחם, וכמו־כן לא חשב להשתמש במטבע הזהב לצרכיו. אף לא ראה את עצמו ראוי להתעטף בחלוק, עד אשר יתעלה במעשיו. את שלוש המתנות האלה שמר עם התפילין וספרי הקודש שלו, וכך יצא לדרכו.

בהיותו בדרך שמע פתאום קולות גניחה וכאב. חיש מהר פנה אל מקור הקולות, ומצא חורבה שקועה באדמה ורק פתח הארובה פתוח מעליה.

התברר כי במקום שרוי יהודי מסכן, שעד לא מכבר היה מסוכני חצרו של הפריץ המקומי. הוא הושלך לשם בידי הפריץ בתואנה כי הוא חייב לפריץ שלוש־מאות דינרים. המקום סגור בדלת כבדה, שעליה מנעול ובריח.

מבעד לארובה שוחח רבי משה־לייב עם היהודי, וגילה כי כבר שלושה ימים לא בא אוכל אל פיו. רק כד מים נמסר לו בכניסתו לשם, כדי לענות את נפשו יותר בטרם ימות.

באותו רגע נזכר רבי משה־לייב בכיכר הלחם שבאמתחתו. לרגע לא היסס. וכי יש מטרה חשובה מהצלת נפש מישראל? הוא חתך את הכיכר

ביודעו כי פדיון שבויים לפניו, ועל זה הוא מוכן למסור את נפשו.

בבואו לפני הפריץ הוציא את דינר הזהב שקיבל מרבו הקדוש, ופנה אל הפריץ בדברי תחנונים: "אדוני הפריץ, מבקש אני ממך לחוס על יהודי זה. אנא קבל את דינר הזהב, שהוא כל רכושי, ואותו נתן אני בעבור היהודי. הלוא פרוטה

לחתיכות, כדי שיוכלו לעבור בעד הארובה הצרה, ועד מהרה הגיעו הללו לידי היהודי הרעב וסעדו את ליבו.

משם פנה רבי משה־לייב הישר אל הפריץ. הוא ידע כי עימות עמו טומן בחובו סכנה גדולה, וכי הוא עלול להיזרק לבור אפל, ממש כאותו יהודי, ובכל־זאת לא נרתע רבי משה־לייב,

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

מי יגאל?

כשהקב"ה הורה למשה רבנו לשוב למצרים ולגאול את בני ישראל, לא רצה בכך משה ואמר: "שלח־נא ביד תשלח". במדרשים מובאים על כך שני פירושים: האחד, שכונתו הייתה למשיח – "ביד משיח שהוא עתיד לגלות"; השני, שהתכוון לאלוהו – "ביד אותו שאתה עתיד לשלוח, שנאמר, הנה אנוכי שולח לכם את אליה הנביא". בין כך ובין כך, משה ביקש מהקב"ה שגאולת ישראל ממצרים תהיה על־ידי מי ששמו קשור בגאולה העתידה.

למה ביקש זאת משה? מסבירה תורת החסידות שמשה רבנו רצה שהגאולה ממצרים תהיה גם הגאולה האמיתית והשלמה. הוא לא רצה שזו תהיה גאולה חלקית, ולכן ביקש שהגאול של ישראל ממצרים יהיה משיח או אליהו, הקשורים בגאולה השלמה.

עדיין העולם לא היה ראוי

יש דבר משותף לגאולת מצרים ולגאולה העתידה – שתיהן מוליכות להתגלות נפלאה של האמת האלוקית. הגאולה ממצרים הובילה להתגלות האדירה של מעמד הר סיני; והגאולה העתידה תביא את שיא ההתגלות – "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר". אך יש הבדל מהותי בין השתיים: ההתגלות האלוקית שבאה לאחר גאולת מצרים באה מלמעלה, כחסד אלוקי מאת הקב"ה. לעומתה, ההתגלות שתהיה בגאולה השלמה תבוא מלמטה, מתוך העולם עצמו שנתעלה ונזדכך על־ידי עבודת עם ישראל לאורך הגלות.

הדבר מסביר מדוע לא ניאות הקב"ה לבקשת משה, לעשות את הגאולה ממצרים לגאולה השלמה. בעת גאולת מצרים עדיין לא היה העולם ראוי ומזוכך להתגלות האלוקית, וזו הייתה יכולה לבוא רק מלמעלה; ואילו הרצון העליון היה שאור ה' יאיר בעולם מלמטה, על־ידי הזדככותו של העולם עצמו.

עבודת הגוף והנשמה

הדבר יובן ביתר בהירות בהקדמת ההבדל שבין משה לאלוהו. משה רבנו, אדון כל הנביאים, עמד בדרגה גבוהה ביותר. נבואתו הייתה בדרגה עליונה, וגם גופו היה קדוש ומזוכך. לכן היה יכול לדבר עם הקב"ה "כאשר ידבר איש אל רעהו". אף־על־פי־כן מת משה כאחד האדם ונקבר בעפר הארץ. לעומתו, אליהו הנביא זכה לעלות השמימה. הוא זיכר וקידש כל־כך את גופו, עד שגם הגוף הגשמי היה למציאות רוחנית והיה יכול לעלות השמימה.

מסבירה תורת החסידות, שבעם ישראל יש "עובדי ה' בנשמתם" ויש "עובדי ה' בגופם". שני הסוגים עוסקים הן בזיכרון הגוף הן בגילוי אור הנשמה, אך יש הבדל מהותי ביניהם: "עובדי ה' בנשמתם" שמים את עיקר הדגש על גילוייה של הנשמה; עבודתם עם הגוף היא רק כדי שלא יסתיר על אור הנשמה. לעומתם, "עובדי ה' בגופם" שמים את הדגש על חשיפת הקדושה והניצוץ האלוקי הטמונים בגוף הגשמי עצמו.

זה ההבדל בין משה לאלוהו: משה מייצג את "עובדי ה' בנשמתם". מיד עם לידתו נתמלא הבית כולו אורה, ובמשך חייו עסק בגילוייה של הנשמה העצומה שבו. אך עבודתו לא התמקדה בחשיפת הקדושה שבגוף עצמו, ולכן לאחר הסתלקות נשמתו חדל גם גופו לגלות קדושה ונקבר בארץ. לעומתו, אליהו הנביא עסק במציאת הניצוץ האלוקי שבגוף עצמו, עד שגופו הגשמי נזדכך והפיץ אור אלוקי וקדושה. לכן עלה עמו יחד השמימה (לסוג זה שייך גם דוד המלך, שהמשיח יהיה מזרעו).

לכן ביקש משה רבנו שהגאולה ממצרים תבוא על־ידי אליהו הנביא, שעניינו מציאת הניצוץ האלוקי והקדושה שבמציאות הגשמית עצמה. אלא שבאותם ימים עדיין לא היה העולם ראוי לכך. רק לאחר עבודת עם ישראל לאורך שנות הגלות, שבהן נפוצו היהודים בכל קצווי תבל וקידשו את העולם על־ידי התורה והמצוות, יכולים אנו להגיע לגאולה השלמה, על־ידי אליהו ומשיח.

לא תיתוסף לך אם ימות, אך אם תשחררו, יחולו על ראשך ברכות שמים". באומרו זאת הושיט לפריץ את מטבע הזהב שבידו.

הפריץ לא התרגש כלל מדבריו. להפך, הוא כעס מאוד וציווה לגרשו מעם פניו. יצא רבי משה־לייב החוצה באכזבה, אך החליט שאסור לוותר בשום אופן. חיי היהודי תלויים מנגד, בעוד הפריץ חושב שביכולתו לעשות ככל העולה על רוחו.

הוא אזר עוז ונכנס שוב אל הפריץ, אך הפעם דיבר עמו קשות: "אדון אתה לכל הכסף והזהב שברשותך, אולם על חיי בני־אדם אינך אדון. רק אדון העולם הוא החותך חיים לכל חי. באיזו רשות אתה גוזר את דינם של בני־אדם למוות אכזרי?!"

הדברים עוררו את חמתו וקצפו של הפריץ. הוא הורה למשרתיו להכניס את האורח הבלתי־קרוא אל החצר האחורית, שבה התרוצצו כלבים אימתניים. לא היה ספק מה יעשו הכלבים לרבי משה־לייב הצנום. אולם לתדהמת המשרתים אירע דבר בלתי־צפוי: הכלבים התקבצו ליד רבי משה־לייב כאילו היו כלבי שעשועים המתרפקים על בעליהם.

כשסיפרו זאת המשרתים לפריץ, יצא לראות את הדבר. הוא נדהם אך עדיין חכך בדעתו. "עכשיו אשליך אותך אל כלוב הזאבים, ואם תינצל גם משם אשחרר אותך וגם את היהודי אוציא מכלאו", אמר לרבי משה־לייב.

הפריץ ציווה על משרתיו להכניס את רבי משה־לייב לכלוב שבו שוטטו שני זאבים רעבים. פחד נפל על רבי משה־לייב. הוא זכר את מה שאמרו חכמים, "אין חיה רעה שולטת על האדם אלא אם כן נדמה לה כבהמה", אולם מי יודע אם לא חטא ואין הוא ראוי להינצל?

בעודו מובל אל הכלוב אורו עיניו. הוא נזכר בחלוק המשי הצחור שקיבל מרבו. מיד הוציא את החלוק ולבשו. ברגע זה חש כי כוחות מחודשים ננסכים בו, וגם דמותו נראתה עתה מלאת הוד. הפחד סר ממנו כליל, והוא אמר בליבו כי אין ספק שזכות רבו הקדוש תעמוד לו.

ואמנם הזאבים לא נגעו ברבי משה־לייב לרעה, אלא רבצו לידו בנחת. בראותו זאת נאלץ הפריץ לקיים את הבטחתו, לשחרר את רבי משה־לייב ולהוציא את היהודי הכלוא לחופשי.

על כך היו צדיקי הדורות אומרים, כי עם גודל הנס בהצלתו ובהצלת היהודי, וגודל מצוות פדיון שבויים, מפליאה במיוחד העובדה כיצד יכול אדם לזכות לבגד לבן ונקי שכזה...

מלאכי החסד בתוך השלג

תינוקות היו תקועים במכוניות, בקור העז, בלי אוכל, תרופות וצרכים חיוניים. היו שאזל להם הדלק, בלי אפשרות להתחמם.

שמיכות ודלק

הגי"פ שברשותו אפשר לנחום לנוע בכבישים המושלגים ולהושיט עזרה. "ביקשנו מכל המתנדבים להביא שמיכות מהבתים, ציודניות עם מים חמים, אוכל לתינוקות, טיטולים, תרופות ועוד. עברנו רכב-רכב, וחילקנו את המצרכים לפי הצורך. הבאנו מכלי דלק בעבור מי שהדלק שלהם אזל. ברכב אחד מצאנו הורים ושבעה ילדים, הם ישבו במכונית כשבע שעות. הילדים בכו וההורים היו אובדי עצות. הבאנו להם אוכל והפחנו בהם מעט עידוד.

"לצד הסיוע לנהגים, קיבלנו קריאות של תושבים שנוקקו לסיוע ולא יכלו לצאת מהבית; כמו יולדות, או חולי דיאליזה. אני עצמי פינתי כמה יולדות בגי"פ שברשותי. וברוך השם, להן ולילדיהן שלום."

נפלו המחיצות

בשעה שאנו משוחחים עמו, ביום ראשון בערב, עדיין לא חזר החשמל לביתו. "בני משפחתי עודדו אותי לצאת ולסייע לאחרים", הוא מספר. "הם אמרו לי: 'אנחנו נסתדר, הם לא'". מיום חמישי בערב ועד יום ראשון בלילה לא ידע רגע

את סעודת השבת האחרונה ישבו לסעוד בני משפחת ברנשטיין, מרמת אשכול בירושלים, לאור הנרות. החשמל בביתם נותק, כמו בבתי רבים בארץ, בעקבות סופת השלגים העזה. הקור העז חדר לבית, ובני המשפחה ניסו לחמם את עצמם במאכלים שהורדו מהפלטה שעל הכיריים.

ופתאום נשמע צפוף במכשיר הקשר של נחום, ואחריו הודעה על תינוק שנכווה ממים רותחים. נחום מיהר לצאת, אבל צירי התנועה היו חסומים. "רצתי ברגל, מתבוסס בשלג", הוא מתאר. "ידעתי שכל שנייה קריטית. כשהגעתי מצאתי את התינוק במצב קשה. הענקתי לו טיפול ראשוני ומציל חיים. בהמשך הצלחנו להעביר אותו לחדר המיון באמצעות גי"פ ארבע על ארבע."

כלואים במכוניות

סיפורה של הסופה הוא גם סיפורם של המתנדבים הרבים, שיצאו לסייע לאזרחים שנקלעו למצוקה. נחום (32), העובד למחייטו בחברת פרסום ומתנדב במסגרת 'איחוד הצלה' בירושלים, מספק לנו הצצה לפעילותם המסורה של אותם מתנדבים.

"ביום חמישי בבוקר קיבלנו הערכת מצב כללית על סופת השלגים, אבל לא צפינו את המצב שיתרחש בשעת ערב", הוא מספר. "מאות מכוניות נתקעו בכבישים, ואלה נחסמו על ידי המשטרה מחשש לסכנת חיים. אנשים עם

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

תחנת אוטובוס בשבת

שאלה: האם מותר לשבת בתחנת אוטובוס בשבת?

תשובה: נאמר בישיעה (נח,ג): "אם תשיב משבת רגלך... ממצוא חפצך ודבר דבר". דרשו חז"ל: "הפצץ אסורים", שלא יתעסק אדם בצרכיו בשבת, כגון עומד בגינה או במפעל שלו, וניכר שהוא בוחן מה לעשות שם למחר. לפיכך אסור לאדם להיכנס למקום עבודתו סמוך לצאת השבת, שהרי ניכר שהוא עושה זאת לצורך עבודתו. כמו-כן אסור לבקר בדירה חדשה שהאדם חושב לשוכרה או לקנותה, או להיכנס לאתר בנייה שהאדם בונה, כדי לעמוד על התקדמות הבנייה.

אסור להמתין בתחנת האוטובוס מבעוד יום מתוך מחשבה לנסוע מיד בצאת השבת, אלא אם כן האדם נכנס לתחנה בשעה שהגשם ניתך ארצה או שהחמה קופחת על ראשו, או כשיש בתחנה ספסל לשבת

כולנו עם אחד. נחום בימי הסופה

של מנוחה. אירוע רדף אירוע. מבוגר שהתמוטט, תקרה שקרסה, קשישים שנותרו בלי חימום, אדם בן שבעים שהחליק בשלג ושר מרפק. "כל קריאה קיבלה מענה. היה מרגש לראות כל כך הרבה מתנדבים מאוחדים סביב מטרה אחת: הצלת חיים ועזרה לזולת. פתאום אין מחיצות, אין מגזרים, אין שוני", הוא מתרגש.

נחום אינו מצטרף לביקורת האוטומטית על הרשויות. "התחזיות לא ניבאו סערה כזאת", הוא אומר. "ברגע שהתבררו ממדיה, הכול עשו מה שביכולתם. עם זה, ברור שיצטרכו ללמוד את האירוע ולהסיק את המסקנות המתבקשות."

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציין' הקדוש של הרבי, ולשלוח

מכתבים ל'ציין' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

"אבא, אמא, ספרו לי סיפור"

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

